

[Finansministeren.]

spurgte dernæst, om det kunde siges, hvor meget Merindkomstskatten vilde indbringe ud over, hvad man vilde faa ind gennem en Tillægsskat. Det kan jeg ikke svare paa. Jeg kan ikke engang svare paa det for indeværende Skatteaar, end mindre for det kommende. Men man maa her være klar over, at der gør sig det særlige Forhold gældende, at Skibsfartens udenlandske Fragtindtægter ikke er inde under den almindelige Beskatning, altsaa heller ikke under den almindelige Tillægsbeskatning, men kun under Merindkomstbeskatningen, saaledes at dette Forhold jo vil spille en væsentlig Rolle. Hvis man sagde: Nu sletter vi Merindkomstbeskatningen — maatte det i alt Fald medføre en tilsvarende Ændring i Tillægsbeskatningen.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) talte om Faren ved den voldsomme Skatteudskrivning, om de uhyre Skatteudskrivninger, der er foretaget af denne Regering. Det ærede Medlem burde, inden han bruger saadanne Ord, nærmere undersøge, hvad det egentlig er for Skatteforhøjelser, det drejer sig om. Hvad den personlige Beskatning angaar, er der i denne Regerings Tid ikke foretaget nogen Forandring i den ordinære personlige Beskatning for Statens Vedkommende, ud over at man i 1933 gennemførte en Begrænsning af de Lempelser i Formuebeskatningen, som blev indført under den sidste Venstre-regering, en Begrænsning, som det ærede Medlems Parti naturligvis stemte imod, da der var Tale om en Skatteforhøjelse for de store Formuers Vedkommende. Men derudover er der ikke sket Ændringer i den ordinære personlige Skat til Staten. Og ser man paa, hvilke Forhøjelser de Ekstras-katter, der her er Tale om, medfører for de forskellige Skattegrupper, bliver det i Virkeligheden meget beskedne Tal. Der udskrives for det første en Forhøjelse af Indkomstskatten paa 15 pCt., en Forhøjelse, der for øvrigt for en meget stor Dels Vedkommende gaar til Nedsættelse af Amtsskatterne og altsaa ikke er nogen virkelig Skatteforhøjelse, men kun en Skatteomlægning. Dernæst gaar den almindelige Forhøjelse til Dækning af Udgifterne ved Saneringsordningen. Denne Forhøjelse er det eneste Skattepaalæg, der gives Indtæg-

ter paa indtil 8 000 Kr. For en Skatteyder i en Provinsby med to Børn og med en Indtægt, som efter fratrukken Skat o. s. v. er 2 000 Kr., andrager Forhøjelsen 6 Øre om Aaret; for en Indkomst paa 3 000 Kr. bliver Forhøjelsen 1 Kr. 35 Øre om Aaret, og for en Indtægt paa 5 000 Kr. bliver den 10 Kr. 38 Øre. Det er al den Forhøjelse, der er Tale om inden for disse Indtægtsgrupper. Det er derfor fuldkommen urimeligt og sagligt utilstedeligt, at man fra Oppositionens Side vil give det Udseende af, at det er den jævne Befolkning, der rammes af denne Skatteudskrivning, det er ganske forkert. En Indtægt paa 8 000 Kr. svarer heller ikke Tillægsskat, men betaler gennem nævnte Procentforhøjelse ca. 34 Kr. For en Indtægt paa 10 000 Kr. giver den 15 pCt.s Skatteforhøjelse 61 Kr. og Tillægsskatten 20 Kr., saa at den samlede Skatteforhøjelse for en Indtægt paa 10 000 Kr. bliver 81 Kr. om Aaret. En Indtægt paa 15 000 Kr. betaler i forhøjet Indkomstskat og Tillægsskat 238 Kr. om Aaret; en Indtægt paa 20 000 Kr. betaler 459 Kr.; en Indtægt paa 100 000 Kr. betaler 6 644 Kr. — det er altsaa det samlede Tillæg for en Indtægt paa 100 000 Kr., efter at Skatterne er trukket fra, hvilket altsaa vil sige, at den virkelige Indtægt ligger langt højere. Tager vi en Indtægt paa 500 000 Kr., betales der gennem den 15 pCt.s Forhøjelse og Tillægsskatten i alt 47 500 Kr., og hvis den paagældende Skatteyder er saaledes stillet, at Halvdelen af denne Indkomst paa 500 000 Kr. er Merindkomst, stiger Beløbet fra 47 500 Kr. til 60 000 Kr. Det turde ikke være nogen stærk Skatteforhøjelse.

Det er rigtigt, at der i de forløbne Aar ogsaa er sket en Stigning i den løbende ordinære Beskatning, men man maa gøre sig klart, at der ogsaa er sket en meget betydelig Stigning i Befolkningens Indtægter, altsaa i Befolkningens Evne til at bidrage til Dækning af de almindelige løbende Statsudgifter. I 1928—29 var Nationalindkomsten 3 600 Mill. Kr., men den var ved Ligningen for 1937—38 4 300 Mill. Kr., en Indtægtsstigning, som naturligvis medfører en almindelig Skatteforhøjelse; den er jo for øvrigt ogsaa Udtryk for, at Befolkningstallet er steget i den mellemliggende Periode, hvad der selv-